

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ: ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ - ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Η συγκλονιστικά μοναδική ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, της Ελληνικής Εθνεγερσίας, είναι διεθνώς γνωστή έχοντας κερδίσει διαχρονικά σπουδαία εύσημα. Μετά από 400 περίπου χρόνια στυγνής σκλαβιάς, γενοκτονιών, φρικτών εγκλημάτων και κτηνωδιών, οι Έλληνες κατόρθωσαν, παρά τις τρομερά αντίξοες συνθήκες, με την αθάνατη πίστη τους στο Θεό και στην ελευθερία, με ανυπολόγιστες θυσίες και αυτοθυσίες, να απελευθερωθούν και να αποκτήσουν πάλι ανεξάρτητη -τηρουμένων των αναλογιών- κρατική οντότητα και εθνική υπόσταση.

Οπωσδήποτε, στον ιερό αυτό αγώνα τους συμπαραστάθηκαν Φιλέλληνες από διάφορα κράτη με δημοκρατική συνείδηση. Ωστόσο, ορισμένα, με Θουκυδίδεια προσέγγιση, τη δέσμευσαν με διαφανείς ή αδιαφανείς θεσμούς, με τοποτηρητές-επιστάτες, και την χρησιμοποίησαν για τα δικά τους αποκλειστικά συμφέροντα. Και τούτο διαπιστώθηκε με δραματικά και τραγικά γεγονότα. Ένα από αυτά ήταν η μεθοδευμένη διχαστική πολιτική τους. Όσοι αγνοί Πατριώτες όπως οι Καποδίστριας, Κολοκοτρώνης, Νικηταράς κ.ά. ανέλαβαν σημαντικά αξιώματα πασχίζοντας να δημιουργήσουν ένα δημοκρατικά βιώσιμο κράτος, δολοφονήθηκαν, φυλακίστηκαν κ.λπ. Έτσι διαιωνίστηκε η ξένη εξάρτηση, η οποία, δυστυχώς, σε ένα βαθμό, συνεχίζεται προς δόξαν των κατά τον Δημοσθένη «παραξίαν ευτυχούντων».

Ένα από τα θλιβερά αποτελέσματα, πέραν από τους διχασμούς, υπήρξε και η πρόκληση χάσματος μεταξύ ατομικού και συλλογικού – εθνικού συμφέροντος, το οποίο διαιωνίζεται στο πλαίσιο της αναξιοκρατίας και των αρνητικών συνεπειών της, αδικίας, αποκλεισμού, διακρίσεων κ.λπ., που έχουν επιβάλλει διεφθαρμένα διαφανή ή αδιαφανή κυκλώματα εξουσίας και κερδοσκοπίας. Και η παιδεία ακόμη πάσχει κι αδυνατεί να βοηθήσει.

Και το απογοητευτικό αποτέλεσμα είναι ότι η Ελλάδα, το λίκνο της δημοκρατίας και του πολιτισμού, να συρρικνώνεται, να «υποδουλώνεται» πολιτικά, οικονομικά, πολιτισμικά, και να βρίσκεται σε συνεχή άμυνα εναντίον νέο-ιμπεριαλιστικών τάσεων γειτονικών χωρών με συνέπεια την μη πρόοδο και ευημερία του λαού της εκτός των προνομιούχων «εξουσιαστών».

Μια επιγραμματική – επιλεκτική αναδρομή ίσως βοηθήσει στην άντληση χρήσιμων συμπερασμάτων.

1) Διχασμοί, αντιπαλότητες και καταστροφικές συγκρούσεις κατά τη διάρκεια της Επανάστασης που παραλίγο να υπονομεύσουν το νικηφόρο αποτέλεσμα. Ιδιαίτερα, η δολοφονία του Καποδίστρια σηματοδότησε την τραγική παρακμή του έθνους. Επίσης, η φυλάκιση Κολοκοτρώνη καθώς και ο διωγμός άλλων Ηρώων.

2) Μικρασιατική Τραγωδία με περίπου 80 χιλιάδες νεκρούς Έλληνες λόγω διχασμού και ξένων επεμβάσεων.

3) Ξενοκίνητος εθνοκτόνος εμφύλιος με εκατοντάδες χιλιάδες θύματα κ.ά. καταστροφικές επιπτώσεις που παρήκμασαν σοβαρά το έθνος.

4) Απώλεια Βορείου Ηπείρου εξαιτίας ξένων επεμβάσεων και συνεχείς διωγμοί εναντίον της Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία.

5) Τουρκική στρατιωτική εισβολή στην Κυπριακή Δημοκρατία με συνέργεια ξένων Δυνάμεων και παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής για 47 ολόκληρα χρόνια κατά παράβαση των αποφάσεων του ΟΗΕ κ.λπ., με την παρασκηνιακή ανοχή και υποστήριξη τρίτων. Συνεχείς απειλές και προκλήσεις των Τούρκων και παραβιάσεις του Ελληνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου κατά παράβαση του Χάρτη του ΟΗΕ, του Διεθνούς Δικαίου κ.λπ. με την ανοχή πάλι ξένων Δυνάμεων. Μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε μουσουλμανικό τέμενος παρά τις διαμαρτυρίες ΟΥΝΕΣΚΟ κ.λπ. ΙΜΙΑ και τραγική απώλεια Ελλήνων Στρατιωτικών.

6) Σφετερισμός του ελληνικού ονόματος «Μακεδονία» από ένα τεχνητό κρατίδιο-παρία, με τη συνέργεια «φίλων» και «συμμάχων».

7) Μη εξόφληση των Γερμανικών Αποζημιώσεων παρά τη γενοκτονία που διέπραξαν οι Ναζί και την οικονομική κ.λπ. καταστροφή της Ελλάδας. Άλλες χώρες έχουν αποζημιωθεί.

8) Η μη επιστροφή ή «επανένωση» των Γλυπτών του Παρθενώνα κ.λπ. που αποτελεί «πολιτισμικό έγκλημα».

9) Ανέλεγκτη μετανάστευση και συστηματική αφαίμαξη ελληνικών εγκεφάλων με δραματικές επιπτώσεις για την Ελλάδα.

10) Οικονομική συρρίκνωση με προσχεδιασμένα μνημόνια κ.λπ.

11) Δημογραφική Συρρίκνωση με τραγικές συνέπειες.

12) Αφελληνισμός της Διασποράς με πρώτο θύμα την ωραιότατη ελληνική γλώσσα.

13) Αύξηση της αστυφιλίας και εγκατάλειψη της επαρχίας με τραγικά αποτελέσματα στην υγεία κ.λπ. Η συστηματική αποκέντρωση, που θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη της χώρας, στις καλένδες της αδιαφορίας και των κομματικών σκοπιμοτήτων.

14) Αύξηση της διαφθοράς σε όλα τα επίπεδα, εγκληματικότητα, ακόμη και τρομοκρατία, ηθική σήψη με βιασμούς ανηλίκων κ.λπ. Ωστόσο, οι νόμοι παραμένουν απαράδεκτα επιεικείς, ακόμη και έναντι τρομοκρατών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

15) Διαιώνιση της κομματοκρατίας, του πελατειακού κράτους, ρουσφετοκρατία, ασυδοσία σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, απουσία ολιστικής παιδείας, ανασφάλεια, αντιπαραγωγικός συνδικαλισμός, κομματική επέμβαση σε θεσμούς, π.χ. Δικαιοσύνη, Ένοπλες Δυνάμεις κ.λπ.

16) Καλλιέργεια από ανθελληνικά κυκλώματα γενικής ακηδίας για τα εθνικά ζητήματα. Ύποπτες ΜΚΟς κ.λπ.

17) Καλλιέργεια πολιτισμικής υποκουλτούρας από ΜΜΕ.

18) Διαιώνιση του διχασμού και της αναξιοκρατίας που τόσα δεινά έχουν επισωρεύσει στο Ελληνικό Έθνος.

19) Ακόμη και στον αόρατο «πόλεμο» του κορωναϊού, συνεχίζεται η αρνητική πολιτική αντιπαράθεση αντί να υπάρχει σύμπνοια για την αντιμετώπισή του. Παρατηρήθηκε απουσία ολοκληρωμένου προληπτικού προγραμματισμού για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του κορωναϊού και στη δημιουργία ανοσίας. Όμως, ανοσία στην πολιτική κ.λπ. ανοησία πότε θα επιτευχθεί;

Γιορτάζουμε φέτος τα 200 χρόνια από την Εθνική Επανάσταση και έχουν συγκροτηθεί Επιτροπές κ.λπ. για την προβολή του Γεγονότος. Από τις πρώτες ενδείξεις σημειώνεται επιτυχία σε παγκόσμιο επίπεδο και μπράβο! Είναι δε άριστη ευκαιρία για την προβολή των εθνικών μας στόχων, την επίλυση των δίκαιων εθνικών μας ζητημάτων.

Ωστόσο, παράλληλα με τις αξιέπαινες εορταστικές εκδηλώσεις, δεν θα ήταν πρόπον, σε ένδειξη τιμής, ευγνωμοσύνης, αλλά και συγγνώμης για τα σφάλματα, την αδιαφορία και κυρίως για την μη -με πράξεις- απότιση τιμής στις θυσίες των Ηρώων και Μαρτύρων του 21 και το μη σεβασμό στις ιερές παρακαταθήκες τους, να οργανωθεί σε όλη την επικράτεια Ιερό ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ, με παρουσία του Πατριάρχη και Αρχιεπισκόπων, Πολιτειακής και Πολιτικής ηγεσίας, στο οποίο να συμμετέχουν όλοι οι Έλληνες, και να υποσχεθούν ότι εφεξής, με ενότητα, ομοψυχία και εθνική στρατηγική, σε συνεργασία με ειλικρινείς φίλους και συμμάχους και διεθνείς Οργανισμούς, θα πορευτούμε στο μέλλον για να επιλύσουμε τα εθνικά μας προβλήματα και να δούμε μια Ελλάδα αντάξια της ένδοξης ιστορίας της, που να εμπνέει το σεβασμό πανανθρώπινων αξιών και ιδανικών και να αναδειχθεί Οικουμενικό Κέντρο Πολιτισμού και Δημοκρατίας; Επίσης, δεν θάπρεπε ένα Μνημείο σε κεντρικό σημείο της πρωτεύουσας με όλα τα ονόματα των Φιλελλήνων που θυσιάστηκαν για την Ελλάδα στην Επανάσταση του '21;

Π.Ι.Καραφωτιάς

τ. Διευθύνων Σύμβουλος του Γραφείου ΟΗΕ για Ελλάδα, Κύπρο, Ισραήλ

Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, συγγραφέας